

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Folkethinget. N°. 204.

Trettende Session.

51de Møde.

Torsdagen den 5te December Kl. 1.

(Forsat.)

Bille (forf.): Jeg skal villig indrømme Rigtigheden af forskellige af de Betragtninger, han har gjort gjældende, og navnlig skal jeg ogsaa udtale, at jeg nu klart forstaaer den egentlige Hensigt med denne sidste Passus om Opførelsen af de omhandlede Beløb, at det nemlig er et Dnsste om, at den Mangel, som hæftede ved Bevillingsparagraphen i den Skikkelse, den havde i den foregaaende Finantslov, den for det løbende Finantsaar, kunde blive afhjulpen derved, at der, inden Finantsaaret var udløbet, blev opført bestemte Beløb for disse Poster. Det forekommer mig imidlertid, at selv naar denne Opfattelse gjøres gjældende, aabner denne nye Paragraph med den Tilføining, den har faaet, Afgang for forskellige Indsigelser; den er i Virkeligheden, som den ærede Ordfører selv bemærkede, behæftet med forskellige Mangler, der forekomme mig at gøre det noget betænkeligt at vedtage den i den Skikkelse, hvori den her foreligger, idet det nemlig under alle Omstændigheder, hvad end Hensigten og Tanken er, vil komme til at staae saaledes, at Rigsdagen tvende Gange bevilger den samme Sum, den ene Gang uden at angive Beløbet nøiagtigt i Rd. Mk. og Sk. og den anden Gang med Tilføielse af de bestemte Summer. Den sidste Passus af den foreslaaede nye Paragraph bør derfor vistnok udgaae.

Den nye § 16, som her er foreslaaet, giver

en Leilighed til at komme tilbage paa det store Spørgsmaal, som ved Finantslovens anden Behandling noget ex tempore og noget uventet blev bragt paa Bane, og der turde saaledes ogsaa være nogen Berettigelse for mig til at søge at motivere den Reservation, jeg dengang nedlagde, som jeg havde troet at kunne nedlægge uden derved at fremkalde stor Discussion, men som fremkaldte en Debat, til hvilken det ikke vil være hensigtsmæssigt nu at vende tilbage, saaledes at jeg her skulde søge at forsvare ethvert Ord, jeg dengang udtredte, men til hvis Hovedtanke det vist vil være nødvendigt at komme tilbage nu, da selve Bevillingsparagraphen foreligger i en fuldstændig Form. Det Spørgsmaal, som denne Bevillingsparagraph saaledes aabner, er i Virkeligheden ikke, som Mange synes at være tilbøjelige til at antage, et Spørgsmaal af underordnet Betydning eller af ringe Vigtighed; det har sin store praktiske Indflydelse, og Afgjørelsen deraf forekommer mig at have stor Betydning for hele det constitutionelle Liv, for det gode Forhold mellem de forskellige Factorer af den lovgivende Magt, og saaledes at have fuldstændigt Krav paa at bringes under en saa udtømmende Behandling som muligt. Jeg skal saare villig indrømme, at Spørgsmaalet er saa stort og saa omfattende, at det berører saa mange forskelligeartede Forhold og griber saa dybt ind i hele Statslivet, at man ikke uden en vis Frygt og Betænkelighed nærmer sig til en Behandling deraf, i Erkjendelse af, at det dog altid vil være meget vanskeligt, selv med den største Umage og selv efter den grundigste Forberedelse, at behandle det paa en saadan